

Ja, det blir Kamfest

MIDT I MUSIKKEN

Gunn Mogseth Skrove
Produsent Trondheim
kammermusikk-
festival

Fra i dag av blir det «store, trygge musikkopplevelser» på Trondheim kammermusikkfestival.

INTERVJU

Av Olav Østrem

Etter siste tids smitteutvikling i Bergen måtte bransje- og musikkfestivalen Vill Vill Vest i forrige uke se seg nødt til å avlyse. Er dere helt sikre på at Trondheim kammermusikkfestival 2020 blir gjennomført eller kan et plutselig smitteutbrudd gjøre at dere også må endre planene?

– I Trondheim har vi hatt lave smittetall de siste ukene, og siden det ikke er registrert store smitteoppløstninger i enkeltmiljø slik som for eksempel i Bergen, er vi veldig optimistiske. Sikre kan vi selvfølgelig aldri være, og det skal vi ikke være heller, men vi driver innen musikalske uttrykk der vi i utgangspunktet har små grupper på scenen og også mindre publikumsgrupper. Derfor vil vi gjennomføre som planlagt, men er forbe-

EN ANNEN KAMFEST: Trondheim kammermusikkfestival og Gunn Mogseth Skrove opplever at flere av konsertene allerede er utsolgt på grunn av publikumsbegrensningene. **FOTO: SIRI KORSNES**

redt på endringer på kort varsel.

«Ja, det blir Kamfest i år», lover dere på nettsiden, men noen koronatiltakninger har dere likevel måttet gjøre?

– Det har vært god kommunikasjon med smittevernledelsen i kommunen, som har fått presentert planene våre og kommet med innspill. Et av tiltakene er at alle artistene som kommer fra utlandet har utvidet oppholdet, slik at de kan sitte i karantene og testes før de kan begynne å arbeide. Dessverre klarte ikke folkekunstmusikktrioen Dreamers' Circus å komme til Trondheim i

god nok tid før konserten sin, og er erstattet av The Nordic Fiddlers Bloc. Pianotrioen Trio Opal måtte også trekke seg, da de bor i forskjellige land og reiserestriksjoner førte til at de ikke fikk mulighet til å forberede seg. Det blir blant andre Alpaca Ensemble som stepper inn på de konsertene trioene skulle medvirke.

Alle artistene som kommer fra utlandet har utvidet oppholdet.

Videre er alle Hjemme hos-konsertene flyttet fra private hjem og til offentlige lokaler. Vi har også måttet flytte den store jubileumsforestillingen vår, DRIV, til 2021, i tillegg til å avlyse årets Fargespill-forestilling.

Men festivalkomponisten Mark Simpson kommer! Hvilke grep har han/dere tatt for å få til dette, og hva er det som står på programmet hans denne uka?

– Vi følger reglene for arbeidsreiser, med krav til testing og karantene. Simpson kom til Trondheim for flere dager siden, og har sittet i karantene etter den første testen. Vi har fått lånt et el-piano, så han har brukt dagene til å komponere ny musikk på hotellrommet. Han er en ung og anerkjent komponist, og også en fremragende klarinettist, så i tillegg til at ni av verkene hans blir fremført under Kamfest, så skal han selv også spille.

I vår opplevde Simpson at hans mor ble alvorlig syk med covid-19. Er dette noe han på noe vis kommer til å kommentere?

– Det kan hende det kommer i opp som et naturlig tema under samtalen «Møt komponisten». Simpson har selv uttrykt at midt oppe i en vanskelig situasjon med morens sykdom, tapte konsert, oppdrag og inntekter for artister og masse andre folk, tvang pandemien fram nødvendig refleksjon og konsentrasjon om dype, eksistensielle spørsmål. Han har sagt at han tror at vi etter koronakrisen vil ha gjenvunnet forståelsen og opplevelsen av den livskraften og betydningen som kul-

tur og kunst, spesielt musikk, har for mennesker.

Hvor lytter du helst til musikk og hvor handler du musikk?

– Det blir ofte musikk når jeg går til og fra jobb, og da blir det helst fra Idagio eller andre strømmetjenester. Jeg har ikke vokst opp med platespiller, men investerte i en for få år siden, og koser meg med å kjøpe og lytte til brukte klassiske lp-er, gjerne på Crispin Glover Records i Olavskvartallet, men også ny vinyl fra nettbutikker. Så håper jeg nderlig at gitarist Sean Shibe har med seg sitt nye Bach-album til Trondheim.

Hva er den neste konserten du skal få med deg?

– Jeg skal garantert på «Vi feirer nytt flygel!» i morgen, der vi innvier det nynnkjøpte flygelet vårt, et Steinway modell D. I den anledning er det litt av ei pianistrekke som skal spille flygelet inn, med italienske Saskia Giorgini, Ingrid Bjørnov, Erlend Skomsvoll, og byens egne Jørgen Larsen, Margaret Stachiewicz, Trygve Bröske og Mona Spigseth!

Hvilken ny artist vil du skryte litt av?

– Det må være de fire unge (og norske) kvartettene som skal delta på årets Trondheim International Chamber Music Academy: Alohoma, Gemelli, Momentum og Sonora. Det skal bli spennende å følge med dem videre.

olavo@klassekampen.no

Festivalen, som tjuvstartet i går med Gammalgrass-konsert og Weidemann-utstilling på Ferstad gård, pågår helt til og med søndag.

«Kan dere vennligst gå i sokkelesten?»

GJESTESPILL

Anne Hytta

Hardingfelespiller og fast spaltist
Musikkmagasinet

Den unge sangeren, vever og forsiktig, går fram til mikrofonen på scena. Koret har lagt seg på en lang clusterakkord, der dissonansene bevrer klangen. Sangeren trekker pusten, lukker øynene. Stemma modellerer seg inn i klangen til koret, legger seg på utsiden av klangen med en skarp og samtidig rund tone, ansiktet følger uttrykket i sangen. I et øyeblikk er det som døra er åpna til en annen verden, og linjene i sangen tar tak i hele

rommet i varme vindkast. Så blåser produsenten av prøven, og sier seg fornøyd med gjennomgangen. Men det er en ting han vil be de 18 sangerne i koret om: «Kan dere være så snill å ta av skoene og gå i sokkelesten?»

18 par føtter med sko lager et inferno av subbelyder for alle som følger konserten via strømming. Og det er visstnok mange, blir det tydelig poengtert. En konsertsal som kan ta opp til 400 publikummere er, med stolavstander i tråd med smitteverntreglene, redusert til et publikum på 70. I salen denne prøvedagen er teknikere og produsenter like opptatt av hvordan scenebildet og lyden vil arte seg for strømmepublikummet som det fysisk framtrøtte publikummet.

Konsertsalen minner om en maurtue av mennesker som myldrer i konsentrert arbeids-

ALLY PALLY, JULI: Når man er Nick Cave, så kan sommerens strømmekonsert noen måneder senere bli til kinofilm og liveplate.

modus, og en blir slått av tanken på hvor rart dette hadde sett ut for et år siden, og hvor fort vi har blitt vant til at dette er livet nå. Vi har omstilt oss så raskt. Det lover veldig godt for ei framtid der vi kanskje må omstille oss raskt til et klima i endring. Det andre som slår meg er hvor kostbar en slik produksjon må være.

Jeg håper at det finnes en økonomi til å bære slike utgifter uten at det går utover leve-

randørene av innholdet, dersom det i framtida blir forventet at konsertter skal strømmes.

Nå mot slutten av september synes midten av mars, med hjemmesnekra huskonsertter og sprakende mikrofonlyd, som et ganske fjernt kapittel, som musikere har veldig ulike erfaringer knytta til. Noen mener vi solgte oss altfor billig, og at vi er i fare for å havne i samme situasjon i konsert-

markedet som for innspilt musikk – publikum forventer at det er gratis. Noen hadde gode konsertopplevelser og tjente svært mye på konsertene, særlig helt i starten, andre satt i egen stue og blei mer nervøse enn de noen gang har vært foran et publikum de ikke kunne se. Enkelte musikere har ikke spilt en eneste strømmekonsert.

En kollega fortalte meg at ho ser på internett som et sted der man zoomer ut, helt motsatt av å zoome inn som publikummer på en konsert. Å legge ut en konsert med musikk ho har jobba dedikert med over lang tid fortjener bedre enn å drukne på nettet.

Konsertter med både fysisk publikum og strømming er i alle fall glimrende distriktspolitikk, det kan bli et perspektiv å ta med videre etter pandemien.

musikk@klassekampen.no